

Бабин Яр – трагедія людства

Мета: розкрити зміст подій, пов'язаний з трагедією в Бабиному Ярі, виховувати гордість за тих співвітчизників, які віддали своє життя заради інших, продовжувати формувати основу культури міжнаціональних відносин у суспільстві, учити співчувати та допомагати ближньому.

Хід заходу

**У світі завжди були дві раси...
Є ті, хто розпинає, і ті, кого розпинають,
гнобителі і пригноблені,
хто ненавидить і кого ненавидять,
які заподіюють страждання і страждають,
гонителі та гнані.**

М.Бердяєв

Вступне слово вчителя:

Бабин Яр... Полюс нелюдськості... Наш біль. Наша пам'ять. Одна з найстрашніших сторінок літопису зла та страждань, написана людською кров'ю.

Українська та світова спільнота у вересні відзначатиме початку подій у Бабиному Ярі, що є символом трагедії Голокосту та нацистських злочинів на українській землі, жертвами яких стали мільйони людей. Бабин Яр став могилою десятків тисяч євреїв, а також українських патріотів, військовополонених, циган та інших громадян. Лише за два дні, 29 та 30 вересня 1941 року, було знищено більше 30 тис. євреїв. Усього за роки нацистської окупації Києва (1941-1943 рр.), за різними джерелами, було знищено близько 100000 осіб.

Українська держава та громадськість приділяє велику увагу вивченню історії Голокосту та інших геноцидів, формуванню в українському суспільстві атмосфери толерантності, міжнаціональної та міжрелігійної злагоди та

порозуміння.

Україна стала першою державою на пострадянському просторі, яка включила теми «Голокост» та «Бабин Яр» як обов'язкові для включення в навчально-виховний процес.

71-річчя трагедії Бабиного Яру є нагодою не тільки згадати жертв війни та Голокосту, але й вшанувати героїв опору нацизму, виховувати молодь на прикладах взаємоповаги між народами, духовного подвигу заради рятування життя людей.

(Демонстрація Слайдів 1-2 на фоні 13-ї симфонії Д. Шостаковича «Бабин Яр»)

Вірш Є. Явтушенка «Бабин Яр» Читає підготовлений учень.

Що ж то за місце таке страшне, яка історія його виникнення?

Бабин Яр - урочище на північно-західній околиці Києва. Простягається від вулиці Фрунзе в напрямку вулиці Мельникова між Кирилівською церквою і вулицею Олени Теліги. Перша згадка - у 1401, коли володарка цієї землі жінка-шинкарка продала її Домініканському монастирю. У XVI- XVII ст. згадується також як урочище Бісова баба, Шалена баба.

Під час Великої Вітчизняної війни окупанти, які захопили Київ 19 вересня 1941, використовували Бабин Яр для проведення масових розстрілів. Перший розстріл відбувся 27 вересня 1941 - було страчено 752 пацієнти психіатричної лікарні ім. Івана Павлова, що розташовувалася поруч з яром.

24 вересня на Хрещатику НКВД підірвало два будинки, де влаштувалися представники окупаційної адміністрації. Вибухи і пожежі влаштовувалися і в наступні дні, було зруйновано близько 940 великих

будівель. Нацисти розцінили це як привід для ліквідації єврейського населення. Наприкінці вересня 1941 року зондеркоманда захопила дев'ять провідних рабинів Києва і наказала їм звернутися до населення: «Після санобробки всі євреї і їхні діти, як елітна нація, будуть переправлені в безпечні місця ...» 27-28 вересня нацистські власті віддали наказ про те, щоб 29 вересня єврейське населення міста до 8 години ранку прибуло в призначену точку збору з документами та цінними речами. За непокору наказу - розстріл.

По місту було розклеєно більше 2 тисяч оголошень. Паралельно поширювалася дезінформація про перепис і переселення євреїв. Більшість залишилися в місті євреїв - жінки, діти і люди похилого віку (доросле чоловіче населення було призвано в армію). Були зібрані також і представники деяких інших національних меншин.

В кінці вулиці створили пропускний пункт, все що за ним відбувалося було невидимо з боку. По черзі туди відводили по 30-40 чол., де у них відбирали речі і примушували роздягатися. Після цього поліцаї за допомогою палиць заганяли людей до краю яру глибиною 20-25 м. На протилежному краю розташовувався кулеметник. Постріли спеціально заглушалися музикою і шумом літака, що кружляли над яром. Після того як рів заповнювався 2-3 шарами трупів, зверху їх засипали землею.

Так як розстріляти всіх прибулих за одну добу не встигли, як пункт тимчасового утримання використовувалися приміщення військових гаражів. За два дні 29-30 вересня 1941 зондеркоманда 4а під командуванням Пауля Блобеляпрі та Київського куреня української допоміжної поліції під командуванням Петра Захвалинського розстріляли в цьому яру 33 771 осіб - практично все єврейське населення Києва. Подальші розстріли євреїв

відбулися 1, 2, 8 і 11 жовтня 1941, за цей час було розстріляно близько 17 000 євреїв.

Перед очима, як наяву, постають незлічимі натовпи людей (150 тисяч? 200 тисяч?), гнаних фашистами на розстріл “до одної ями” Бабиного Яру ... І була серед них Олена Теліга. Так і не дожила вона до своїх 35 років ... У спадок залишились вірші цієї нескореної українки.

Вірш Олени Теліги читає підготовлений учень.

Крім того, на місці військового табору частин РСЧА був відкритий Сирецький концтабір, в якому містилися комуністи, комсомольці, підпільники, військовополонені та інші. 18 лютого 1943 в ньому були розстріляні троє гравців футбольної команди «Динамо» - учасників «Матчу смерті»: Трусевич, Кузьменко та Клименко.

Всього в Сирецькому концтаборі загинуло не менше 25 000 чоловік. Відступаючи з Києва і намагаючись приховати сліди своїх зlodіянъ, нацисти в серпні - вересні 1943 встигли частково знищити табір, вирили і спалили на відкритих «печах» безліч трупів, кістки перемелювалися на спеціально привезених з Німеччини машинах, попіл був розсипаний по всьому Бабиному Яру. Після порятунку Києва Червоною армією 6 листопада 1943 Сирецький концтабір був табором для німецьких полонених до 1946. Після цього табір знесли, а на його місці наприкінці 1950-х заснували житловий масив Сирець та облаштували парк ім. Сорокаріччя Жовтня (зараз він носить назву Сирецький парк

У різних публікаціях даються різні цифри загальної кількості знищених у Бабиному Ярі - приблизно від 70 тисяч до 200 тисяч осіб. У 1946 році на

Нюрнберзькому процесі наводилася оцінка близько 100 тисяч осіб, згідно з висновками спеціальної державної комісії для розслідування нацистських злочинів під час окупації Києва.

Пам'ятник дітям, знищеним у Бабиному Яру

Цей унікальний проект задумано як пересувну експозицію, що виставлятиметься у музеях. Його місія – розповісти глядачам, відвідувачам музеїв про трагедію, яка розігралася на українській землі у роки Другої світової війни. За задумом, «Реквієм» – багатофігурна скульптурна композиція розміром у 15 футів, виготовлена методом лиття.